

POGOVOR - Prejemnica nagrade tantadruj Marjuta Slamič »Kraljica Hekaba in šjora Paškua – vsaka je ekstrem mene«

NOVA GORICA - Nagrado tantadruj za igralsko stvaritev v sezoni 2017/2018 je minuli teden prejela Marjuta Slamič iz SNG Nova Gorica za vlogi Hekabe v Trojankah v izvedbi SNG Nova Gorica in Paškue v Barufah, v koprodukciji štirih gledališč. Na podelitvi nagrad v novogoriškem Slovenskem narodnem gledališču smo z nagrajenko poklepetali o obeh vlogah.

Žirija v sestavi Marij Čuk, Matej Bogataj in Vojko Belšak je v obrazložitvi njene nagrade zapisala, da se je Marjuta Slamič v pretekli sezoni spopadla z dvema diametralnima vlogama, s tragično Hekabo, ki je kraljica, torej najbolj izpostavljena predstavica premaganega in podjarmljenega tebanskega dvora, ki gre brez upa vrnitve v suženjstvo in so tako predstavniki ponižanih in podjarmljenih, in z vlogo v polnokrvni, včasih celo fizični in divji, temperamentni uprizoritvi Goldonijevih Baruf, komediji o pregrelih ribiških združbah.

Žirija poudarja še, kako je obe vlogi suvereno in inenitno dozirala, pokazala natančnost pri odskernem govoru, da je bila njena prezenca izstopajoča in kako je hkrati s svojo igro nastavila tudi raven igre pri soigralcih in bila osišče in opora odrskega dogajanja. »Pri tem je pokazala, da suvereno obvlada tako komedijske kot tragične registre in ustvarila vlogi, ki jih bo pomnila gledališka zgodovina,« je zapisala žirija, ki je v obrazložitvi letošnjih nagrad še posebej izpostavila vse bolj opazno in učinkovito uveljavljanje igralk in igralcev mlajše generacije, ki ob starejših in prekaljenih igralcih prinašajo nove pristope k igri in postopno prevzemajo odločilne naloge in breme igralskih interpretacij.

Žirija je v obrazložitvi letošnjih nagrad posebej izpostavila predstavnike mlajše generacije, ki vnašajo nove pristope k igri ter postopoma prevzemajo odločilne naloge igralskih interpretacij. Med to generacijo lahko štejemo tudi vas,

Nagrajenka
Marjuta Slamič

ARHIV

vendar se takšen dosežek vseeno ne zgodi čez noč, nekaj »kilometri- ne« je vendarle treba, kajne?

Jaz sploh ne mislim, da sem mlajša predstavica, glede na to, da imamo tako močen ansambel. Mislim, da so to rekli, ker me prej še nikoli niso nagradili (smeh). Za obe vlogi res potrebuješ nekaj kilometrine, ker sta vsaka posebej in na svoj način zahtevni. V svet, kakršen so Barufe, sem se spustila v bistvu drugič, prvič pa sem se vanj res spustila kot mlajša generacija, ker je bila to moja druga vloga v tem gledališču. Sedaj pa sem se spustila v svojo mammo (smeh), zato težko govorim o mlajši generaciji. Vesela pa sem, da sta to tako različni vlogi. Vsaka je zahtevala svoje: Barufe res komičen pristop, Trojanke pa čisto poseben način poistovetenja s to žalostjo, ki jo svet nosi danes in ki jo verjetno vedno nosi.

Katera od teh dveh žensk vam je bližja? Katera je bolj podobna Marjuti Slamič?

Mislím, da obe, vsaka je en ekstrem mene. Vsekakor je bolj zabavno igrati Barufe, zelo fajn se imamo, gre za kolektivno igro. Pri Trojankah pa je drugače, igra je monološko zastavljena, tudi tekst je monološki in težko uprizorljiv. Več je bilo na meni

sami kot na kolektivu. Jaz pa sem bolj kolektiven človek ... vsekakor je zabavneje igrati Barufe.

Delno ste že odgovorili na naslednje vprašanje, pa vendar: kaj je lažje igrati, komedijo, kjer je odziv občinstva takojšen, ali resnejšo vlogo?

Mislím, da je oboje enako zahtevno. Pri komediji moraš vedno paziti, da ne greš čez. Pri taki komediji, kot so Barufe, ki je zelo odprta, je zelo pomembno, da paziš, kje imaš mero, da ne pretiravaš. Pri komediji je najtežje obdržati to, da ne poskušaš za vsako ceno biti všečen. To je za vse nas najtežje, saj imamo vsi radi, da se nam smejejo. Fajn pa je, da kdaj pustiš, da se smejejo komu drugemu, ne tebi.

Je bil pa pri obeh predstavah poseben izziv jezik. Pri Barufah morada nekoliko večji, ker gre za dialekt, ki ga nisem poznala. Pri Trojankah pa gre za verz in treba je bilo govoriti poezijo in biti obenem na odru prepričljiv, kot da je to tvoj jezik. Gre pa res za vlogo, ki se v življenju redkokdaj zgodi. Zelo malo je namreč ženskih vlog, ki so tako vodilne kot je Hekaba v Trojankah. Ona vodi celotno predstavo in takšnih ženskih vlog je zelo zelo malo.

Katja Munih